

AVALUACIÓ DE LA SUTURA EVERTIDA PER A LA CISTORRÀFIA

per J. FERRÉ i F. AGUILÓ

Darrerament han estat presentats alguns treballs experimentals i clínics proposant per a la cistorràfia la pràctica d'anastomosi intestinal amb eversió de la mucosa. Aquesta tècnica va contra els conceptes uniformement admesos per tots els cirurgians, i hi ha opinions diferents en la valoració dels avantatges.

Nosaltres hem volgut valorar experimentalment la possible aplicació d'aquesta tècnica a les sutures de paret vesical.

MATERIAL

Han estat emprats 8 gossos: 4 mascles i 4 femelles, de pesos variables entre 10 i 12 quilograms, i un de 26.

Un d'aquestes animals havia estat ja operat 33 dies abans de l'experiment. Hom li havia fet una doble resecció intestinal amb anastomosi entre els dos extrems lliures. Seguí un període postoperatori normal, i hom el considerà adequat per a la cistorràfia.

MÈTODE

Els animals foren anestesiats segons la pauta que habitualment seguim, amb pentobarbital (25 mg/quilo) endovenós i èter per intubació endotraqueal.

Laparotomia mitjana baixa. Cistotomia mitjana longitudinal, en una extensió aproximadament a $\frac{2}{3}$ de la longitud de la bufeta. Aquesta mida fou molt variable, i depengué de l'estat de contracció vesical. Sutura de la incisió a punts separats en U amb seda 00 i agulla recta

atraumàtica. Els punts foren donats ben pròxims, deixant no més de 2-3 mm entre un punt i el següent.

Sutura de paret per plans amb catgut i pell amb lli. Durant la intervenció hom els administrà Ringer en gota a gota endovenós. No els foren deixades sondes ni drenatges. En el període postoperatori no els foren administrats antibiòtics. L'endemà els animals menjaven normalment.

Hom controlà els animals fins a la mort, seguida d'autòpsia, i els supervivents foren mantinguts en observació.

Com a controls, serveixen el gran nombre de sutures vesicals fetes al nostre Laboratori, pel mètode clàssic de la sutura invaginant amb dos plans de catgut i que ens ha donat uns resultats excel·lents, sense sondes ni drenatges; podem valorar la proporció de complicacions tingudes amb aquest mètode, com inferior a un 5 %.

RESULTATS

5 dels 8 gossos han mort als 3, 4, 6, 7 i 11 dies postoperatoris.

A l'autòpsia trobarem en 4 una peritonitis aguda amb líquid seropurulent d'aspecte urinós a la cavitat abdominal. Un altre tenia un extens abscess de paret abdominal.

La resta són tres animals amb supervivències de 42, 44 i 58 dies. Aquest darrer fou reoperat per a fer una cistectomia parcial ressecant la línia de sutura.

CONCLUSIONS

En les condicions experimentals dels treballs portats a terme, ha resultat una mortalitat molt elevada després de la cistorràfia amb eversió mucosa. Histològicament ha estat comprovada l'absència d'unió entre les superfícies mucoses al cap de 7 i 11 dies de la intervenció.

Els resultats uniformement satisfactoris de la cistorràfia clàssica, invertint la mucosa en suturar, fan que desaconsellem formalment la sutura evertida en cirurgia vesical.